

Málo pozornosti se věnuje nejenom pohledům na moře, ale také žánru, který bych nazval městskou krajinou, tj. souhrn vší velebnosti a krásy, jež vzniká na místě, kde je velký shluk lidí, mnoho budov, jež se rodí z hlubokého a složitého půvabu starého velkoměsta, poznamenaného krásou i protivenstvím života.

– Charles Baudelaire, Úvahy o některých současnících

PROGRAM A ANOTACE JEDNOTLIVÝCH VYSTOUPENÍ

LAUDACIO

Mgr. Terezie Jenisová
starostka města Třeboně

ARCHITEKTI V OFSAJDU

prof. Ing. arch. Petr Pelčák

Město je pozadím, které dává architektuře – a tedy práci architekta – širší význam. Město jako zhmotněná forma života společnosti, tedy sdílených zvyků a hodnot, je výchozím bodem i smyslem architektury. Možnost architekta podílet se na utváření města je naplněním smyslu jeho práce a současně naplněním poslání profese, kterým je služba společnosti.

Dle současných českých stavebních předpisů však nelze postavit ulici. Tedy ani město. Naše společnost demokraticky přijatou legislativou stavbu měst zakázala a urputně bojuje o udržení tohoto mezi jinými národy naprosto bezprecedentního stavu. Vytlačila architekty do ofsajdu, do situace, kde již nejde hrát.

MALEBNOST

Ing. Petr Velička

Co se děje, když se společnost domluví na tezi, že krása je nadstavba a prvotní je funkce a bezpečnost? Z čeho vyvěrá toto naprosté nepochopení krásy a smyslu architektury v dnešní době a proč jsme přes všechna pochybení ochotni dál slepě věřit technokratickým procesům? Proč nás předurčený systém odcizuje od prostoru prožívání všedního dne a proč smart cities by měly být spíše clever cities? Každá z těchto otázek je hodna samostatné úvahy a mnohé byly již napsány. V rámci své úvahy, proč města přichází o malebnost, se pokusím otevřít řadu otázek, které sice mají odpovědi, ale okolnosti nepřipouští jejich realizaci do hmotného světa už v samotném začátku. Města i místa se nám dále odcizují a vzdalují. Pro všechny výše uvedené stesky je architektura v pravém slova smyslu východiskem.

UMĚNÍ V MĚSTSKÉM PROSTORU

David Černý, Ing. Marcel Soural

Veřejný prostor tehdy a teď. Mění se jeho funkce?
Proč tam lidé chodí/nechodí? Jaká mají očekávání?
Dialog developera s umělcem. Marcel se ptá, David odpovídá.

STATUS QUO

Ing. arch. Jaroslav Wertig

Náš ateliér byl pověřen pražským IPR připravit studii jedné z klíčových lokalit centrální Prahy – lokality Klárov, pro kterou jsme zvolili experimentální metodu. Pozvali jsme všechny důležité participanty a hráče v území k vzájemné diskusi, kde architekt/urbanista vystupuje v roli moderátora a snaží se účastníky vést k definování jejich zájmů a problémů v území. A pak se pokouší z této situace vydestilovat řešení opřené o všeobecný konsensus. Jak experiment dopadl?

NEWTONOVY ZÁKONY V PRAXI MĚSTSKÉHO ARCHITEKTA

Ing. arch. Stašek Žerava

Také si myslíte, že fyzika a urbanismus nemají nic společného? Že zákon setrvačnosti, zákon síly a zákon akce a reakce platí jen pro pohyb těles v inerciálních soustavách?

Tento příspěvek se pokusí prokázat, že tomu tak není. Že v oblasti formování města, v oblasti myšlení a jednání jeho aktérů to platí jakbysmet. Pokud už budete znaveni přemírou vědeckého urbanismu, vynechtejte chlebiček a přijďte si poslechnout krátké opakování (aplikované) fyziky.

DÉMON TVOŘIVOSTI

doc. MUDr. Michal Maršálek

Jestliže tvořím, jsem tvůrce. K tomu je nutné nadání a schopnost vzdálit se od ostatních lidí, nenechat se jimi ovlivnit. Výsledkem tvoření by měl být vznik něčeho, co tu ještě nebylo. Jestliže tvůrce vidí svou tvorbu a sebe takto, zůstává se svým problémem sám a tato samota uprostřed díla nahrává pocitům pýchy. A pýcha je tím démonem, který tvorbu může provázet.

V inspirační zkratce to, co se tvoří, nevzniká, ale vyjeví se. Tvůrce je ten, kdo je připravený. Neví přesně, co má dělat, ale udělá to. Tvůrce pak své dílo nevytváří, ale objevuje. V tom je obrana před démonem pýchy – tvůrce už není stvořitelem, ale objevitelem. Jeho čin může být slavný, ale upřímně řečeno: Amerika by existovala, i kdyby se Kryštof Kolumbus nikdy nenarodil.

OBCHODNÍ CENTRA JAKO PROSTOR HETEROTOPIE

Ing. arch. Anna Beata Hábllová Ph.D.

Obchodní centra byla ve svém zrodu myšlena jako záchrana pro bezduchá a bezbřehá americká předměstí. Za přispění ekonomické globalizace se však rozšířila po celém světě, a to i do míst se zcela odlišnou městskou strukturou. Jaké důsledky mají obchodní centra pro evropská města? Jak je lze interpretovat? Mohou městům přinést i něco pozitivního?

Teorii heterotopie poprvé vyslovil francouzský filozof Michel Foucault roku 1967 pro Kruh architektonických studií v Paříži. Poukázal tím na všechna místa, která přerušují zdánlivou kontinuitu města. Jsou to prostory, ve kterých návštěvník pociťuje jiný rytmus času nebo jiné prožívání reality. Může jít o prostory, jako jsou muzea, knihovny, divadla nebo hotely. Heterotopii lze však vztáhnout i na zábavní parky nebo obchodní centra.

VODÁRENSKÁ VĚŽ V TŘEBONI

Ing. arch. Aleš Valder,
tajemník MěÚ Třeboň, městský architekt

Bude průvodcem exkurze účastníků konference při návštěvě vodárenské věže v Třeboni, která je postavena podle návrhu významného architekta Jana Kotěry. Byla dokončena v roce 1909.

